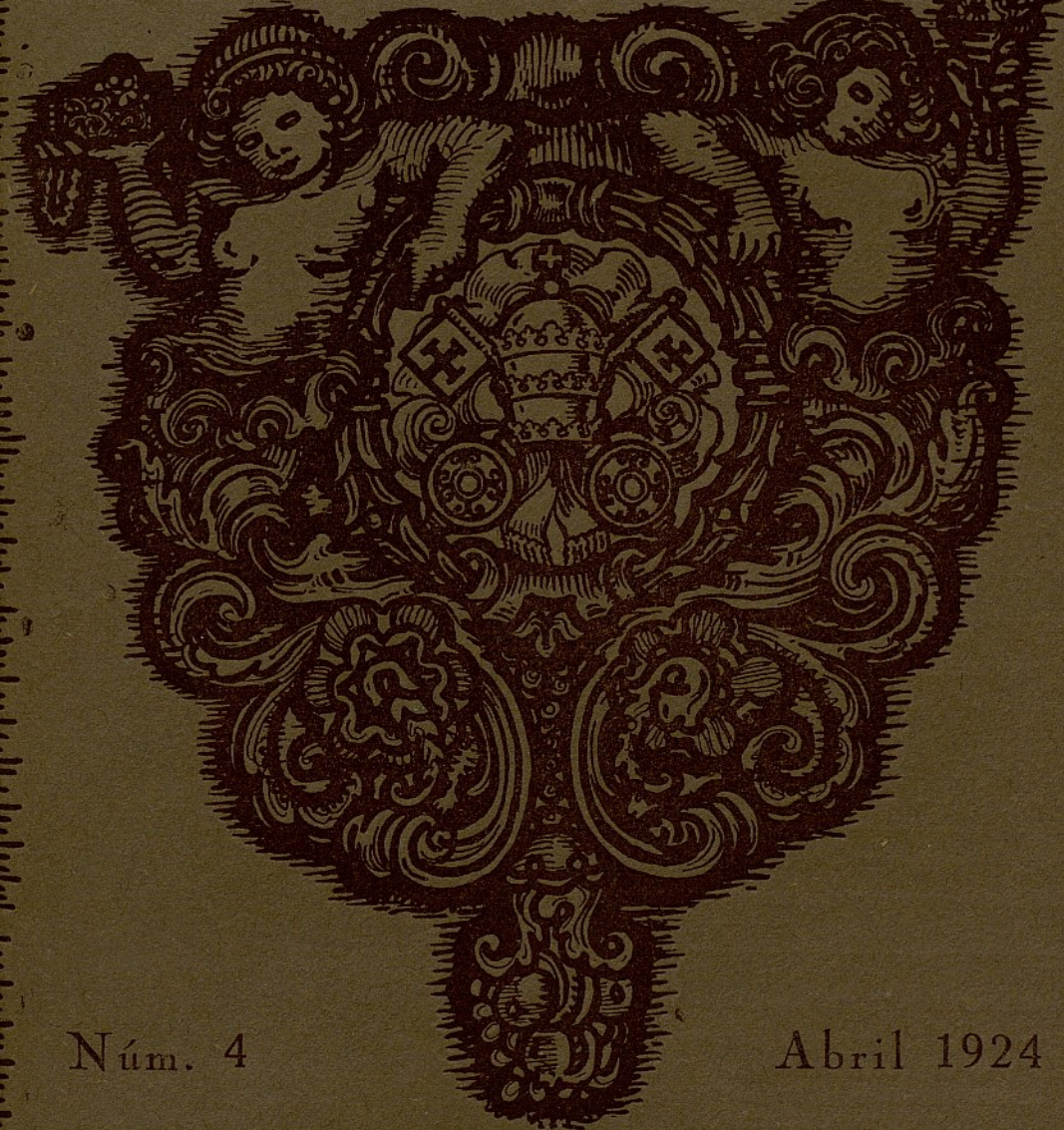

ORiFLAMA

Núm. 4

Abril 1924

BUTLLETÍ PORTAVEU DEL CENTRE
MORAL INSTRUCTIU DE GRÀCIA

TEIXITS I ESTAMPATS DE
TOTES CLASSES
TROSSOS AL PES
VENDES AL MAJORIDETALL

II II

Enric Iglesias

II II

MENENDEZ PELAYO, 88

TELÉFON 12 G.

GRACIA :: BARCELONA

La Sud Americana

Rellotgeria i joieria

— de —

JOAN MANAUT

Grans regals per Pasqua

Preus incompatibles en joies
d'ocasió

Es fan tota mena d'adobs en re-
llothes i joies

Es compra or, plata i pedres
precioses

SALMERÓN, 120 bis

L'ENGLANTINA

FELIP BELTRI I GRAU

LABORS PER A COL·LEGIS. — MERCERIA,
BISUTERIA I NOVETATS

Salmerón, 118 bis. — Barcelona

MERCERIA NOVA

29 MENÉNDEZ PELAYO 29

BARCELONA (G.)

Perfumeria

Brodats

Guants

Mitges

Joguines

Bisuteria

Botons

Pintes

Mitjons

Cotons

Calats a màquina

Important: Obsequiem als nostres
clients amb cupons canviables amb
articles dels que aquesta casa té a la
venta.

DIBUIXOS :: BRODATS :: CALATS A MA
I A MAQUINA :: PUNTES :: PLISSES
ACORDEONATS :: PICATS :: FORRERIA
DE BOTONS, ETC., ETC.

Pilar A. de Genesca

DIBUIXANT

Montseny, 25 (Juní a Salmerón) GRACIA

OR I FLAMA

BUTLLETÍ - PORTAVEU
DEL CENTRE MORAL
INSTRUCTIU DE GRACIA
CASAL SOCIAL :
ROS DE OLANO, 7 i 9
BARCELONA

Núm. 4

ANY 1924

ABRIL

LA GRACIA DE MONTSERRAT

Els nostres Poetes, en cantar les grandeses del Montserrat, han rebuscat en llur inspiració les més sublimes imatges, i han dit que era *Temple*, perquè la Divinitat s'hi deixa sentir tota plena, perquè és lloc de pregària, de pregonia pietat.

L'han vist com un *miracle* vivent, que perpetua, per entre generacions i segles, prodigis gemats de naturalesa i de gràcia.

I fins l'han sentit com un *altar sagrat*, regalimant de sang divina, fruit esponerós del Sacrifici, que tots els dies s'ofereix per mans dels monjos i per l'esperit de tota una nissaga, que no hi ha regatejat pas el seu, a laombra benfactora d'aquesta *ara mariana*.

I Montserrat verament és Temple, és Miracle i és Altar. Dalt la Santa Muntanya la remor de la ciutat i el tràfec de les multituds apassionades sona lluny molt lluny i fins hom voldria no sentir-la per copsar plenament la dolça modulació d'aquells penyalars, acaritats per les besades d'un sol verge i pel baume delicat de les flors bosquetanes.

Es una naturalesa consagrada per Déu a Maria; és el ressò d'aquell "*dominamini*" que l'Altíssim deixava caure sobre l'home primer, bo i donant-li el ceptre de totes les coses.

Dalt del Montserrat, terra sagrada, sentim la força

d'una naturalesa redimida, i aquella bellesa que ens atrau, ens porta als peus de la Madona, perquè, ajuntats els nostres cors a la total consagració, formem en l'himne admirable que cels i terra li cantem a tothora.

Si la Muntanya nostrada fos solament una de tantes belleses que estotja la terra, hom podria acontentar-se d'admirar-la, però per entremig d'aquella sa bellesa s'hi beslluma un esperit que atrau i fa vibrar el nostre. Sembla que l'alenada amb què Déu animava la figura de fang que les mateixes mans divines havien plasmat perduri encara per entremig dels rocams.

Perxò amb ço que pregonament és bell ens arriba l'alenada de veritat i puresa que es confonen en la vida de Déu on radica la font. Així digué Plató que entre la puresa, la veritat i la bellesa hi ha una simpatia íntima: el més pur és essencialment el més ver i el més bell.

Conseqüència legítima d'aquest fet, que pot constatar-se en la història del Montserrat, és que l'ànima s'hi sent redimida, cobejosa de llum i de purificació sota la mirada de la Mare que des del seu palau ens és més íntima, com entrant fins els replecs més amagats de les nostres consciències.

Per copsar la bellesa i la veritat cal ser net de cor. "Benaurets els nets de cor perquè ells veuran a Déu", clamava el diví Mestre, i dalt del Montserrat sentim remoure's la nostra consciència per millorar i apropar-nos així a la deu de la gràcia.

L'home no és una intel·ligència pura, té passions, i si sobre la intel·ligència obren els principis, els sentiments obren sobre les passions; i el Montserrat remou els nostres afectes i ens arriba al més pregon del cor, per mà d'una Mare que en coneix les fibres més sensibles i que és a l'ensem font abundosa de gràcies divinals que ens purifiquen i ens transformen.

Perxò Montserrat, més que Temple, Miracle i Altar, és una *Gràcia*: aconhortadora com la mirada de la Mare, dolça com el seu somriure, forta com les roques milenàries, goridora com les herbes que s'hi arrelen, purificadora com els regalims de les seves aigües; tota ella amarada de la dolçor litúrgica del temple, de la suavitat dels cants, del perfume de l'encens i de les flors, i sempre enlairadora com els cimals emmarletats, que ens emmenen a la glòria i ens criden aquell "sigueu

perfectes" que floreix gemat en el Monestir benedictí que estatja la imatge de la Regina.

A Montserrat ens passa, com en l'art cristianitzat, que l'expressió preval sobre la forma, l'esperit sobre la matèria, la gràcia sobre la natura. Per això pujar al Montserrat és sentir-se renovat, és palpar la força del *sursum* de la perfecció cristiana.

Llegim en les antigues cròniques que les multituds pujaven la Santa Muntanya per demanar mercès, per donar gràcies, complir les prometes, i el precepte quaresmal i purificar llurs consciències. Perxò s'hi preparaven devotament, escalant la muntanya bo i parlant de coses santes i cantant amb pietat. "Arribant a la Basílica (transcriu el P. Suñol) els uns hi entraven a genollons, altres amb actitud penitent, tots amb palesa devoció i compunció de cor." Passaven la nit "perseverantes in orationibus et sanctis contemplationibus", segons conta el Llibre Vermell, i examinant llurs consciències per tal de purificar-se l'endemà amb la confessió.

Així entre els cants de lloança a la Verge, entonen cants penitencials com els que llegim en l'esmentat Llibre Vermell:

*Plorem nostres pecats fortament
Esperant en Jesús constantment.
Colpint nostres pits
Confessem els crims
A l'Altíssim.*

I més encara en la consideració de la mort, cantant "*Ad mortem festinemus*":

*A la mort ens acostem
deixem de pecar, deixem de pecar.*

Aquest era l'esperit dels antics romeus; aquest era el fruit assaonat que sabien abastar de l'arbre de Maria. Per ells, Montserrat era una gràcia que els retornava la pau perduda, que els emmenava a major perfecció, que els millorava; i així plens de vigoria podien refer la vida que la ciutat i el contacte amb els homes els havia malmès.

Avui pugem a Montserrat sense sacrifici, les comoditats modernes ens priven d'aquesta purificació, però

en ésser-hi, en respirar el seu aire, hom sent encara la força de la *gràcia*, que sadolla l'ànima. Maria, que n'és la Mare, ens la vessa a pler, i seríem orbs d'esperit si no veiéssim la llum que ens amara, seríem endurits si no sentíssim la veu que ens deixonda i ens demana una vida millor.

Oh, vosaltres, els que en Sant Romiatge aneu a escalar la Santa Muntanya, veieu-hi *aquesta gràcia*! Can-teu amb entusiasme, però que s'acompleixi en vosaltres el consell de Sant Benet als seus fills: "que el nostre interior sigui un acord amb la nostra veu". Esplaieu els vostres cors davant de la Mare en la pregària suplicant, però demaneu-li allò queu més us atany: una vida sobrenatural pletòrica i abundosa. Aspireu els per-fums muntanyencs, la natura tota, però aspireu la gràcia que goteja del cor d'aquell fillet que la Regi-na ens presenta. Fruïm tots al redós de Maria, però millorem-nos, creixem, enlairem l'esperit amunt, més amunt que els pins montserratins.

Aleshores Montserrat serà una *gràcia*, la *millor de totes les gràcies*, l'*única gràcia* que hem de cobejar.

JOAQUIM MASDEXEXART, Pvre.

ELS DEURES DEL BON FELIGRÉS

L'AMOR A LA PARRÒQUIA

I

L'amor a la parròquia és innat als fidels, el mateix que ho és a tothom l'amor a la pàtria; la parròquia és la nostra llar espiritual.

Aquest amor el senten amb tota la seva amplitud els que han nascut i viuen en els petits pobles i viles; el cosmopolitisme de les grans ciutats va absorbint i anorreant tot el que té aquell bon regust de tradi-ció, i per això l'esperit parroquial és més migrat.

Altrament, sembla que els deures religiosos i socials, aparellats per naturalesa, exigeixin també una certa unitat en la seva aplicació: una parròquia, un municipi,

Les nostres afeccions, tots els nostres sentiments, com més grans, més tendeixen a concentrar-se en petits llocs; per això l'amor a la terra nadiua el trobareu sempre més arrelat en els que han nascut entre les quatre parets rònegues d'una masia, o a les humils casetes d'un petit poble, que no pas en els que viuen engabiats en els pisos de les grans ciutats; l'existència d'una família, el secret de tot el seu ser es reclou en la unitat de la llar, i mai la família se'ns presenta amb la plenitud de totes les seves característiques com quan es desenrotlla independentment en sa casa pròpia, al redós d'una sola teulada.

El mateix que el municipi, la parròquia respon a una necessitat natural, encara que d'un ordre molt superior al d'aquell, donada la diversa finalitat d'un i d'altre. D'aquesta necessitat tan íntimament sentida, han nascut les esglésies parroquials, aixecades per l'esforç espontani de moltes generacions, on trobem sintetitzat tot l'amor que sentim per aquell tros de terra que fou el bressol de la nostra infantesa.

Qui fóra capaç de descriure tota la sublimitat d'aquestes esglésies que s'aixequen majestuoses per damunt les cases rònegues del veïnat!

A redós de l'església parroquial han nascut els pobles, i ella, en el transcurs de les centúries, ha contemplat com anaven creixent; les campanes del seu cloquer han escampat arreu la joia quan el poble l'ha sentida, i sa veu planyívola ha fendit l'espai quan les calamitats del temps li han caigut al damunt. La parròquia encarna tota la espiritualitat de la nostra fe.

Els set sagraments, que són com les fonts d'aigua viva que fecunden el jardí místic de l'església, tenen sa deu en la parròquia i tots ens hem sadollat en alguna d'elles.

Tots els grans dols i les grans alegries que se'ns presenten mentre fem via en aquesta terra miserable, han trobat en la parròquia un acolliment noble.

Totjust vinguts al món, érem portats a la parròquia per rebre les regeneradores aigües del baptisme, i aquella ablució ens feia membres del cos místic de l'Església; més tard recordem el jorn memorable de la nostra Primera Comunió, quan com blanques pape llones volàvem a l'altar i obriem els nostres tendres llavis per donar entrada a Jesús.

Recorda el sacerdot el dia de sa primera Missa,

quan pujava els graons de l'altar sant, i entre nuvolades d'encens oferia al Senyor el primer Sacrifici.

Recorden els esposos el dia que varen juntar-se en unió inviolable davant del ministre de Déu... No hi ha ningú al qual la parròquia no li porti a la pensa una data memorable de la seva vida.

Heu's aquí el perquè un dels primers deures del bon feligrès és l'estimar la seva parròquia, mirant-la sempre com la seva casa pairal.

JOSEP NOGUER, *Pare*.
Organista de la Parroquia de Jesús

INDICADOR LITÚRGIC

EL DEJUNI SOLEMNE

El dejuni de Quaresma rep el nom de solemne en les pregàries litúrgiques, no tant pel venerable costum de guardar-lo cada any per aqueix temps, costum que ja ve dels Apòstols, com per les gràcies singulars que la Santa Església, divinament inspirada, hi sap vinculades. Des del primer diumenge de Quaresma fins al dissabte, vigília del diumenge de Passió inclòs, l'Església canta agraïda:

El Senyor Sant, el Pare Omnipotent, el Déu eternal amb el dejuni corporal aixafa els vicis, enlaira la pensa, comunica delit i assegura el premi.

No creguéssiu pas que l'ofici de la Quaresma sigui el d'un saig encarregat de fer-nos passar un seguit de males estones només que pel gust de fer-nos-el passar; la Santa Església ens obliga a la magror dels dies d'abstinència de tantes ganes de veure'ns fruir en tota sa plenitud de la joia celestial del gran dia de la Pasqua.

No hi ha festa com la festa de la Pasqua, Reina de les solemnitats, i ens hi preparem a còpia d'humiliacions per tal de celebrar-la com cal; no amb brogit o amb una exaltació fanàtica, sinó amb un esperit purificat, sotmès i castigat, que és la única manera de poder alegrar-se en el Senyor.

El dejuni de Quaresma dóna un aire especial a les pràctiques de la vida cristiana i les fa més intenses.

La carn sens els defici de la concupiscència deixa l'esperit amb més llibertat d'aplicar-se a l'oració, i l'exercici de les obres de misericòrdia ve a ésser una mena de necessitat per al cor freturós de benignitat i de perdó.

ELS DIES MÉS SANT'S DE L'ANY

Ho són sens dubte els compresos entre el Diumenge de Rams i el Diumenge de Pasqüetes; d'aquests dies sants ho és més que tots el Diumenge de Pasqua. Aquesta Festivitat és la Reina de les festivitats cristianes. La ràbia iconoclasta dels secularitzadors de la nostra societat no ha pogut treure d'aqueixos dies el caràcter especialment sagrat.

Les fortors més repugnants, les bravades més fastigoses, les fortors i bravades d'ignominia de tants d'avencos dels temps moderns, no han pogut ofegar la sentor sobrenatural que exhala aqueixa època de l'any. Sabéssim d'aspirar-la en tota sa puresa! Podem aprendre'n fàcilment. Estudiem amb temps els textos litúrgics de la Gran Setmana, llegim-los amb atenció, repassem-los devotament i se'ns faran més perceptibles els batecs del cor de la Santa Església fonament commosa en renovar la memòria dels misteris de la seva fundació.

Tinguem una cura especial del Divendres Sant; sense el dol sagrat del Divendres les nostres ànimes restaran insensibles al goig inefable de la Diada de Pasqua. El Divendres Sant recitarem amb els sacerdots tot l'Ofici Diví propi del dia. Les Matines i Laudes acostumen recitar-se la tarda del dia abans; les Vespres tot seguit després de l'Ofici; Prima, Tertia, Sexta i Nona podrien dir-se en privat, tot visitant monuments, poso per exemple. En el ben entès que aquestes quatre horetes valdrà la pena de tenir-les recitades a l'hora de l'Ofici.

CANT AL-LELUIATIC

El cor vessa d'alegria, floreix en els llavis l'alleluia triomfal; quan ell s'esbadella, embauma la terra un flaire primaveral.

Al·leluia! Som a Pasqua Florida, al·leluia, al·leluia!
Aquesta és la Diada més solemne de les diades de
l'any; la més solemne i la més nostra, per nosaltres l'ha
feta el Senyor.

Al·leluia! El Crist ha ressucitat; al·leluia, al·leluia!
En les nítides patenes blanqueja l'Anyell que lleva
els pecats del món; en els càlzers vermelleja la seva
Sang.

Al·leluia! És el Crist, la nostra vida, al·leluia, al·leluia!

Déu ens ha perdonat: perdonem-nos els uns als al·tres; assereni els nostres fronts el bes de pau.

Al·leluia! Cantem i saltem de joia, al·leluia, al·leluia!

La Vida ha vençut la Mort; el fibló de la Mort avui s'és espuntat.

Al·leluia! La Mort ha perdut son imperi, al·leluia, al·leluia!

Cantem, germans, el cant de la victòria; cantem, germans, l'himne triomfal.

Al·leluia! La Pau del Crist sigui sempre amb nosaltres, al·leluia, al·leluia!

M. P.

FESTES DEL POBLE

NOSTRA DONA DE MONTSERRAT

Com aquestes fines, lleugeres, alades nits abril·ques devien ésser aquells capvespres sabatins que cobrien amb son silenci la remor dormidora dels ramats en repòs, i el parlar espaïat i breu dels pastors de la muntanya blava. Car els pastors no dormien, aquelles nits.

Era de nit i cap pastor dormia... com diuen els Estramps.

Les seves vides fortes i humils alhora, s'esqueien ran del misteri, n'havien copsat el gran sentit i l'esperaven...

Llavors, en mig de la muntanya, es descloué un

estel i els esbarzers que el voltaven varen brillar de roses.

I puix que les seves entranyes havien estat fecundes, la gran, la bella, l'altiva muntanya esdevingué santa.

Ara no la deixaran més els cants dels àngels ni l'aleig dels ocells; ara els seus camins seran per sempre més sagrades vies, per on passaran els prínceps de la terra, per on caminaran els sants del cel...

Ara els núvols la cobriran d'una blanca mantellina i el romaní i la farigola hi floriran tothora com espurnes de safirs i ametistes en perfum.

El seu pit és una reial cadira on reposa serenament la gran Princesa bruna del rostre besat pel sol, dels ulls profunds i misteriosos, del somriure amable i llarg...

Els estels brillen entorn de la seva suau i dolça testa; els àngels i els ocells li donen llurs harmonies; l'amor dels qui la veuen és l'escambell dels seus peus...

I el seu palau, és el cor viu de la Pàtria.

MARIA DELS ÀNGELS GARRIGA

L A N O S T R A T A S C A

JOVENTUT I CONGREGACIÓ DEL CENTRE

Tenim el goig de fer públic que en una reunió que va tenir lloc al Centre el primer diumenge del mes passat, presidida pel senyor Castellet, amb diversos individus de la Junta, i a la qual assistiren respectable nombre de joves, es va llegir el projecte de Reglament per la constitució d'una Joventut i d'una Congregació. Immediatament donaren el seu nom la majoria dels reunits, i amb ells i altres que s'hi van agregant, estan ja formant-se aquestes entitats, i es reuneixen els inscrits setmanalment a la Missa que el professor de l'Escola, mossèn Bonet, celebra cada diumenge a dos quarts de nou a l'església de les G. G. Carmelites del carrer de Montseny. Així que estiguin repartits els Reglaments i organitzat el registre de joves inscrits, començaran les sessions ordinàries que probablement es tindran cada quinze dies de dos quarts de vuit a dos quarts de nou del vespre. Es hora, per tant, que tots els socis als quals interessi conèixer les condicions que regularan les noves entitats o vulguin inscriure-hi els seus fills, parlin amb algun dels individus de la junta del centre, o assisteixin a la missa esmentada, a la sortida de la qual podran informar-se detalladament. Poden pertànyer-hi tots els joves des de després d'haver fet la Primera Comunió fins als 25 anys. Dels 17 en amunt hauran d'ésser socis del Centre; però mentre no arribin a aquesta edat hauran de satisfer només la quota de 0'25 pessetes mensuals. En el pròxim número donarem compte del nomenament de càrrecs i de les característiques del Reglament, i marxa de l'Associació.

VIDA ESCOLAR

El 9 de març es celebrà l'anunciada vetllada escolar, a càrrec dels alumnes de l'Escola diürna. No era el seu objecte l'esplai dels nois ni de la concurrència: era per als nois una veritable classe, un exercici de la seva activitat espiritual, que en lloc de realitzar-se en la intimitat de l'aula, es realitzava davant un públic per tal d'estimular així el sentit de la responsabilitat i el domini de si mateixos en mig de la impressió que tothom sent en

produir-se davant un auditori. Els socis i els pares hi eren convidats per assabentar-se de l'orientació didàctica de la nostra Escola i sentir la conferència que sobre aquest punt devia donar l'il·lustrat professor senyor Parunella. I els dos objectius foren assolits plenament.

Començaren els nois més avençats parlant ells a son albir, dient el que ells han copsat en els llibres i explicacions, de la geografia i història de Tarragona i sa comarca. No parlava el mestre en ells. Davant les fotografies que es projectaven, feien l'explicació suggerida per son

ideari personal, breu però concreta, amb la gràcia de l'espontaneïtat i absència de les fórmules literàries a les quals els grans insensiblement ens avensem.

En canvi, els exercicis de literatura devien consistir en la recitació de memòria de joies literàries on els petits trobessin la imatge viva i la senzillesa d'expressió convenient per haver-ne una perfecta intelligència. Per aquest motiu foren escollits autors com Tagore, Andersen i Xenofont, bé que aquest darrer no pogué recitar-se per indisposició del noi encarregat d'aquesta part. I després la lliçó de Catecisme, exposició dels tres símbols de la Fe que empra l'Església Catòlica, fent veure l'unanimitat de doctrina dins la diversa amplitud de la fórmula, mitjançant el parallelisme dels articles de quiscun que els nois recitaven.

Venia després la conferència del senyor Parunella.

Home solidíssim, coneixedor de tota doctrina pedagògica, i mestre modern en el sentit de saber estructurar la seva escola segons les bases científiques, va saber dir-nos en un clar resum els principis de psicologia que constitueixen el fonament de l'Escola moderna; els diferents aspectes que tenen en compte els més prestigiosos pedagogs actuals; com procedia l'escola rutinària i com actua la nova per tal que tothom es fes càrrec de l'immens avantatge que per als nois representa assistir a la una o a l'altra escola: la vella de migradíssims resultats educatius, la nova formant l'home de caràcter per edificar damunt les nocions, les energies i qualitats que el noi ja duu en entrar a l'Escola.

Tot l'auditori va tributar al senyor Parunella una aplaudiment entusiasta i un comentari d'admiració que gairebé era la conversa de tots els grups acabat l'acte.

L'última part era dedicada als jocs i

rondalles infantils sota la direcció del conegut folklorista senyor Capmany. Com digué ell molt oportunament, avui l'Escola ha d'ensenyar de jugar els nois. Els canvis de costums han fet perdre la riquíssima tradició de jocs que antigament tenien els petits a Catalunya, i ara no saben fer altra cosa que paròdies d'esports plens de perills i inadequats per a l'organisme infantil. Per al noi, el joc és una necessitat fisiològica i moral, un mitjà d'educació i per aquest motiu és un element de l'organització de l'Escola. I aleshores les rondalles d'ell i els jocs dels nois palesaren com aquesta tradició reviu en nostres Escoles arrodonint la tasca educativa i fent-la atractiva i simpàtica als nois.

En resum, fou una festa agradable per a tothom, enaltidora de l'obra educativa de les Escoles del Centre i plena de profitós ensenyament.

Seguint el mateix criteri, es celebrà el diumenge següent una altra vetllada dedicada especialment a la propaganda de l'obra catequística, en la qual prengueren part els alumnes del Catecisme de la parròquia de Jesús i de l'oratori de Sant Felip Neri de Gràcia. Fou a base d'una conferència central admirablement dita per l'alumne Jaume Morera parlant de la doctrina de l'Església sobre les obres de misericòrdia, la qual fou il·lustrada recitant altres alumnes les paràboles de l'Evangeli, exemples i punts doctrinals referents a la mateixa tesi. Una segona part era dedicada a la il·lustracions musicals, ço és, a cançons del nostre folklore en les quals es desenrotllen idees semblants; i en darrer lloc la conferència de mossèn Salvador Riera sobre l'eficàcia de l'Apostolat per mitjà del Catecisme. Mossèn Riera explicà el concepte esmentat en el sentit que l'obra

catequística no sols és un apostolat per als petits, sinó que és la forma de més eficàcia pràctica per afermar i acréixer la pietat dels mateixos catequistes, l'obra primària per assegurar universalment l'*unum necessarium* de l'Evangeli, i dirigint-se alternativament als grans i als petits tingué per a tots el to just, l'adequació de llenguatge que sap mantenir l'atenció placèvola i infondre la convicció duradora.

Déu faci que tan bells adoctrinaments puguin repetir-se sovint en el nostre Centre. Per la seva part, la Junta tramet públicament les més expressives gràcies als senyors conferenciants, als professors, catequistes i a tots els que amb exemplar desinterès han treballat per l'èxit d'aquests actes.

La sèrie de conferències es rependrà, si Déu vol, els diumenges 6 i 13 d'abril. El dia 6 mossèn Piera parlarà sobre el Cant i la Litúrgia, especialment en les cerimònies de la Benedicció dels Rams, del Mandato i de l'Adoració de la Creu. Els exemples seran cantats per aquests grups d'amics nostres, homes i dones de tota edat, que a les esglésies de St. Felip i de Jesús temps ha que donen exemple de fidelíssima pietat cristiana i de pública adoració a Déu cantant en les misses i funcions religioses. El conferenciant i ells, tots plegats, ens faran pregar l'emoció de la Litúrgia de la Setmana Santa i així el Centre tornarà a resplendir amb el seu gloriós prestigi de religiosa cultura.

I el diumenge de Rams, a la tarda, clourà la sèrie el director del Museu Diocesà, mossèn Manuel Trens, parlant-nos de la tradició iconogràfica de les imatges del Crucificat, i exhibint diapositives dels més notables exemplars.

No cal dir amb quin interès recomanem als socis l'assistència i propaganda per aquests actes, en els quals el Cen-

tre resumeix els costums de foment de pietat i cultura religiosa que difonen entré el poble cristià l'esperit de recolliment propi de la Quaresma.

Orfeó Montserrat

El concert mensual tingué lloc el 24 de febrer últim. Compost de tres parts, eren a càrrec de l'Orfeó la primera i la tercera, anant la segona a càrrec dels germans Lluïsa i Josep Torrà, concertistes de piano i violoncel respectivament.

L'Orfeó cantà, tan bé com sempre, amb aquella delicadesa i unitat que el mestre Pérez ha sabut infondre-li, obres de Millet, Dowland, Bach, Pérez, Sancho Marraco, Victòria, Cumellas, Mozart, Pecanins, Pujol, Freixas i Jannequin. Mereix especial menció, pel franc aplaudiment amb què fou rebuda pel públic, la sardana *Sant Medí*, de Na Narcisa Freixas, que va haver de repetir-se.

Res, però, comparable a la primorosa execució de l'*Ave Maria*, de Victòria, a la qual l'Orfeó va donar aquella expressió profunda, aquell sentit de pietat que com ningú més sabia fer dir a la música el genial mestre abulense.

Els germans Torrà executaren les obres següents: *Sur le lac*, Godard; *Moments musicaux*, Schubert; *Kol Nidrei*, Max Bruck; *Canzonette*, D'Ambrosio; *Andante*, Morera; *Allegro appassionato*, Saint-Saens. Totes elles foren dites amb aquella afinació perfecta tan difícil d'assolir en el violoncel, i que és la característica dels veritables mestres. La justesa de dicció i unitat de sentiment en la unió dels dos instruments revelaren que els germans Torrà són artistes de debò, dels que han arribat ja al moment

de presentar-se davant qualsevol públic, amb plena fermança d'obtenir la sèrie d'èxits que consagren la carrera dels artistes.

Rebin la nostra felicitació i els auguris de les moltes que els desitjem en el seu esdevenidor.

En el concert pròxim pendrà part, executant peces a piano, la Srta. Montserrat Gispert, professora de l'Orfeo.

Secció de Declamació

Extraordinàriament concorreguda es veié la darrera representació teatral de la temporada que celebrà aquesta Secció el dia 2 de març passat, i en la qual es posà en escena la molt divertida co-

mèdia castellana "Las grandes fortunas" que obtingué una franca i entusiasta acceptació, devent felicitar a tots els elements d'aquesta Secció que prengueren part en la representació per la cura i distinció amb què representaren llur paper respectiu. Contribuí també a l'èxit obtingut l'acurada presentació de l'obra, en la qual posaren força interès els nostres consocis tramoistes, fent-se, per tant, igualment mereixedors de la nostra sincera felicitació. La concurrència, que com hem dit fou extraordinària, quedà altament satisfeta de la festa i aplaudí el treball dels voluntariosos i abnegats actors.

Després d'unes curtes setmanes de repòs, rependrà aquesta Secció la seva tasca, inaugurant la propera temporada de primavera el dia 20 del corrent, festivat de Pasqua de Resurrecció. L'obra inaugural s'anunciarà oportunament.

EL TEXT D'ORIFLAMA
HA ESTAT REVISAT PER
LA CENSURA MILITAR

NOTICIARI

Dels senyors marmessors de don Josep Nicolau d'Olzina (a. C. s.) i com part del llegat que aquest senyor disposà per a fins benèfics ha rebut el nostre Centre dues mil pessetes. De tot cor agraïm el donatiu i demanem als llegidors una oració pel bé de l'ànima del testador en sufragi de la qual, a més, la Junta Directiva del Centre ha acordat fer celebrar una Missa.

Ha tornat de l'Àfrica, on feia el servei militar, el nostre consoci En Jordi Casals. Benvingut.

El dia primer de març contragué matrimoni el nostre consoci i ex-secretari del Centre, En Manuel Pujadas, amb una

filla del també consoci Sr. Freixas. Eternes felicitats.

Una representació de la Junta Directiva, corresponent a la invitació rebuda, assistí el dia 2 de març al Círcol Catòlic de Gràcia a l'acte de beneir i inaugurar les obres fetes en la planta baixa del seu estatge social. Són importants, i és digne d'admirar l'esforç que realitza l'entitat germana per tenir un Casal propi i posar-lo en les millors condicions. Que sia l'enhorabona i molts anys de vida per al bé dels ideals comuns que defensem.

Una senyora, el nom de la qual no consignem per no ferir la seva modèstia, ha donat cinc centes pessetes per al foment de les nostres Escoles. Déu li pac.

Tercer Romiatge al Montserrat

“ORFEÓ MONTSERRAT”

del Centre Moral Instructiu de Gràcia

Dies 3, 4 i 5 de maig

Inscripcions de l' 1 al 25 d'abril

MAGATZEMS

LAS AMERICAS

de Farran, Martí, Trilla y C.^{ia}

Salmerón, 47 - Telèfon 2362 G.

Rebut un extens assortit
d'altres novetats d'entre-
temps i Primavera,
en Llaneria, Sederia i
- - Fantasia de cotó - -

Grans existències en la
- Secció de Llenceria -

Tot a preus molt limitats

EL REI DEL CALÇAT

CREU COBERTA, 109

MENÉNDEZ PELAYO, 71

(Abans Torrent de l'Olla)

Visiteu aquests grans casals, on
trobareu calçats de totes menes:
des de l'humil espadanya, a la
:: sabata fina i aristocràtica ::
Formidables existències en calçats
per home, dona, nens i nenes;
sabatices, calçats d'hivern i prop-
is per a persones delicades de
peus, *calçats de ferro*, per a nois
(anomenats així per sa gran dura-
ció), *sabatones* per a infants, *sa-
bates* per a futbol, ciclistes, sport,
etcètera, etcètera.

PREUS BARATISSIMS

Impremta

Relleus

Litografia

Mostraris

Sabadell i C.^{ia}

S. en C.

Clarís 24

Telèf. 1964 A.

Barcelona

— Llibres ratllats —

Malvasia de Sitges

a 3 pessetes ampolla

Despatx a Barcelona

Rambla de Catalunya, 95

Telèfon 3257 A.

Vins marca CLARIANA

CAFÉS TORREFACTES

MARACAIBO

CASA CENTRAL:

Salmerón, 124 (cantonada Montseny)

SUCURSALS:

Menéndez Pelayo, 128 i Valifogona, 2

Travessera, 127 (prop del mercat)

València, 183 (xamfrà Aribau)

Rambla, 19. - Sabadell
Gavatxons, 2. - Terrassa
Muralla del Carme, 7. - Manresa

La Casa Central obsequiarà a tot comprador de 100 grams de cafè, que presenti aquesta Revista, amb una capsa de pastilles de cafè amb llet, marca «El Explorador» (Logroño).

JOSEP BATLLE

FLORICULTOR

Especialitat en rams per a núvia

Corones

Flors selectes

Adornos per a salons

TOT A PREUS LIMITATS

Passeig de Gràcia, 105

(abans Diagonal, 393)

BABCELONA - GRÀCIA

Dr. Santiago Vivancos

Metge de l'Hospital de la Santa Creu

Ha traslladat el seu domicili i consulta a
Verdi, 56 1.ª, de 6 a 8

FREDERIC MENESES

SASTRE - MODISTO

Gran assortit en trajos classe superior
a 100 pessetes

Sant Joaquim 5, 1.º

IMPRESA
EDITORIAL I COMERCIAL

ATENAS A. G.

PROVENÇA, 157 - - TELÉFON 216 G.

BARCELONA

Casa Central: Salmerón, 101
Sucursal: Verdi, 54 - Gràcia

Confiteria BOU

Dolços i pastels fins. — Vins de marca i licors. — Especialitat en els encàrrecs. — Bomboneres, Caixes de luxe. — Porcellanes pròpies per a regals.

EL MILLOR XAMPANY CATALA
ESTEVE LLACH-TOSSA

Es troba en les millors confiteries i colmades

ENCARRECS MAJOR I DETALL
Dolceria Bou

SASTRERIA

L'estisora

Grans rebaixes de preus en tots els articles. — Gran assortit en color i negre. — En casos urgents, trajes en 8 hores. — Casa de confiança

Carrer Salmerón, 89

Thé i Elixir VIADIN

Per a les enfermetats infeccioses, les de l'estómac i herpètiques, **VI RECONSTITUENT VIADIN** per a anèmics i pobres de sang. Xarop **VIADIN** cura la bronquitis, per crònica que sigui.

De venda per tot arreu.

AGENT GENERAL:

Sant Pere Màrtir, 44

Escultura Religiosa

Josep M. Camps i Arnau

MENÉNDEZ PELAYO, 122

«L'ARXIU» **Joan B. Batlle**
 LLIBRERIA DE

Compra i venda de llibres vells
VIA DIAGONAL, NÚM. 442

DISPESA FAMILIAR a càrrec de
LLUIS ROCA

CARRER GOYA, 11, 1.er, 1.ª — BARCELONA

Abonaments setmanals, dinar i sopar: **25 pessetes**

GÉNERES DE PUNT

LOS DOLLARS

56. SALMERÓN. 56

Saló Clèries

Inauguració de:

PINTURES

ESCULTURES

I

J O I E S

De l'1 al 16 abril

Diumenges obert d' 11 a 1

Menéndez Pelayo, 136